

Naročnina: doma na skü-
pni naslov mesečno 2 D.,
na posameznoga 2 Din.
50 par.

V inozemstvo mesečno
6 Din. Z M. Listom, M.
Ogracekom i kalendarem
letno 100 Din.

Plačati se mora bar me-
sečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVINE SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi
nš. 67, uprava v Črensov-
cih, Slov. Krajina.

Cena oglasov:
cela stran 800 Din., pol
strani 400 Din. i tak niže.
„Poslano“ i med tekstem
vsaka reč 2 Din. Mali
oglasi do 10 reči 5 Din.,
više vsaka reč 1 D. 50 p.,
i oglasna taksa posebl.
Popust po dogovori.

Veličasten prosvetni tabor v Soboti.

Nad 12.000 ljudi je bilo preminočo nedelo zbranih v Soboti.

Preminočo nedelo je pokazala naša krajina, da v pogledi krščanske i narodne zavednosti nikaj ne zaostaja za drugimi pokrajinami Slovenije. V našoj krajini so krščanske slovenske organizacije ešče ne tak vkoreninjene, kak v drugih mestaj naše slovenske zemle. Komaj po bojni so se začnola pri nas ustanavljati prosvetna i orlov-

Vnožine so se začnole zbirati že ob 8. vöri.

Naši nasprotniki so se v nedelo zajtra veselo posmehavali, gda je bila Sobota do 8. vöre zajtra ešče skoro ščista prazna. Mislili so, da z našega tabora vseedno nikaj nede. Ob 8. vöri pa pride gorički vlak i pripela prve velke vnožine našega dobrega goričkoga ljudstva, šteri so z veselim obrazom stopili z vlaka i se napotili v mesto. S tem vlakom je prišlo že tudi lepo število dečkov z zelenimi kravatai i mladih zdravih deklin. Po prihodi toga vlaka so se pa začnole od vseh strani valiti v Soboto vnožine našega dobrega ljudstva i vesele mla-

se pripravljali za sprejem škofovoga namestnika.

Drüštva s svojimi zastavami i godbami so se ob devetaj vöri zbrala že vsa pred postajov i smo tak vsi na najslavesnejši način sprejeli škofovoga namestnika g. stolnoga kanonika dr. Cukalo, kak tudi druge odlične goste, posebno ešče taborskoga govornika pravno ga referenta okrožnoga urada g. Rudolfa Smersuja. Na postaji so pozdravili odlične goste g. dekan Krantz iz Tišine, domači sobočki župnik g. Vojkovič, predsednik pripravljalnoga odbora, g. advokat i banski svetnik Bajlec, v imeni fantovskih od-

Velka i mogočna povorka,

štera se je na to razvila proti mestnomi parki na taborski prostor, je pokazala, da naša krajina nikaj ne zaostaja v pogledi reda i discipline za najboljšimi prireditvami v Sloveniji. Povorko je otvorilo na stotine biciklistov z lepo okrašenimi bicikli i narodnimi zastavami. Nato so stopali člani fantovskih odsekov v novih krojih ali pa z zelenimi kravatai i z belimi srakicami, nato članice v lepih uniformaj, lepe pisane narodne noše,

Boža služba pod milim nebom,

štero so darüvali škofov namestnik, stolni kanonik g. dr. Cukala v škofovskom ornati, je bila osrednja točka vsega našega tabora. Prišli smo pač vküp, da počastimo Boga svojega Gospoda i da ga prosimo pomoči i blagoslova. Sobočki g. župnik so povedali zbranim na tabori, da se vrši boža služba za dobro naše krajine i

Taborsko zborovanje

je odpro včasi po božoj službi predsednik taborskoga odbora g. advokat Bajlec. Povedao je, da je namen toga našega velkoga prosvetnoga slovenskoga tabora te, da se v prvaj vrsti poklonimo Vladari narodov i našemi najviššimi Gospodari, dobromi Bogi i da ga prosimo v svojih težavaj i nadlogaj moči i pomoči, da bi se nam kak narodi i posameznikom dobro godilo, da bi tak ležej služili Bogi i pomagali svojim bližnjimi. Na tabori se spominjamo obenem vseh tistih naših bratov i sester, šteri bi radi bili z nami zbrani, pa so zavolo našega siromaštva morali oditi v tujino krüh služiti. Vseh teh smo se na tom tabori spomnili i vse iz srca pozdravljamo. Namen našega tabora je pa tudi, da se spomnimo svojega mladoga vladara, našega krala Petra, šteri te dni ravno zvršavle svoje štirinajsto leto. Prosimo dobrega Boga, naj njemu da potrebno moč i pomoč, da bo mo-

ška drüštva. To delo se je jako lepo razvijalo pri nas, dokeč so ne našemi ljudstvi i slovenstvi sovražne vlade prepovedale i vničile vse lepo prosvetno delo med našim ljudstvom. Pod zdajšnjov vladov so se naša prosvetna drüštva znova oživila i nedelski sobočki tabor je pokazao vso moč i silo naše krščanske slovenske prosvete.

dine, kak če bi se naednok oblak odtrgno i velka povoden vdrla v Soboto. Po mestu so naednok zaigrale tri velke i močne godbe. Od vseh strani so prihajali okrašeni biciklisti z narodnimi zastavami. Člani i članice prosvetnih drüštva in fantovskih odsekov z lepimi novimi uniformami ali pa zelenimi kravatai, med temi naše mlade zdrave deklin v deklinških uniformaj i narodnih nošaj, vse to je poživilo naednok sobočke vultice i povzročilo velko veselje med ljudstvom. Vsi so bili napunjeni z radostjov i v tom razpoloženji čakali mariborski vlak i

se pripravljali za sprejem škofovoga namestnika.

sekov g. Kerec, dale g. okrajni glavar dr. Bratina, mestni župan g. Hartner, komandant žandarmerije g. Vatovec i drugi. Hčerka g. upravitela bolnice Štancarja je pa izročila škofovimi namestniki lepí šopek rož i ga pozdravila s krasnov pesmicov. Pri sprejemi sta bila navzočiva tudi našiva banskiva svetnika g. Klekl iz Črensovec i g. Bačić iz Gornje Lendave, šteriva sta bila ves čas tabora navzočiva, g. ravnatelj bolnice dr. Vrbnjak i skoro vsa dühovščina sobočke dekanije kak tudi številni dühovniki iz len. dekanata.

moški i ženske v nenavadno velkom številu. G. slavnostni govornik Rudolf Smersu iz Ljubljane je omeno, da je letos bio že na naštetih taboraj i da je bila to največša povorka kelko jih je on vido. Zračunali smo, da je v povorki šlo do 3000 vdeležencov. Posebno lepoto i veselost so dale povorki številne drüštvene i državne zastave, kak tudi tri močne i dobre godbe, kak žižkovska, bakovska i salezijanska iz Veržeja.

našega naroda i za naše izseljence. Med božov službov je vse naše ljudstvo ob spremstvi žižkovske godbe prepevalo naše domače cerkvene pesmi pod vodstvom soboškoga organista g. Tuša, ka je slovesnost nadvse povzdignolo. G. stolni kanonik so pa nato meli lepí i globoko zasnovani cerkveni govor.

gao teške vladarske posle dobro prenašati nam v korist i prospah naše mlade države. Vse ljudstvo je navdušeno vzklikalo našemi mladomi vladari, godba je pa zaigrala državno himno. Nato je g. Bajlec ob največšem navdušenju prečteo sledečo brzjavko, štera je bila s tabora poslana našemi mladomi vladari:

Kabinetu Njegovega Veličanstva kralja,
Beograd.

Ljudstvo Slovenske krajine zbrano na prosvetnem taboru v Murški Soboti, se v iskreni molitvi spominja svojega vladarja in izreka Vašemu Veličanstvu globoko ljubezen in neomejeno vdanost.

G. banski svetnik Bajlec je nato omeno, da bi mi dnes srčno radi pozdravili v našoj sredini tudi našega narodnoga voditelja dr. Korošca. Vse je bilo najlepše pripravljeno, da bi na naš tabor prišla oba našiva sloven-

skiva ministra i sta v te namen že oba prišla v Slovenijo, v petek, pred taborom, sta pa morala oba nenadoma zavolo važnih državnih poslov odpotovati v Beograd i sta ne mogla priti na naš tabor. G. Bajlec, kak predsednik taborskoga odbora je dobo od obeh gospodov ministrov sledeča sporočila štera je vsem zbranim prečteo: G. minister dr. Korošec sporoča:

Zelo mi je žal, da se radi nujnih državnih poslov ne morem udeležiti tabora Slovenske krajine. Izrabil bom prvo priliko, da pridem med Vaše ljudstvo, za sedaj pa želim taboru najboljših uspehov in vse prav iskreno pozdravljam.

G. minister dr. Krek je pa sledeče sporočo:

Službena dolžnost me veže, da moram biti dne 5. sept. v Belgradu. Prosim Vas opravičite me in sporočite taborjanom moje najsrčnejše pozdrave.

G. ban dr. Natlačen:

Taboru Slovenske krajine želim obilo uspehov in blagoslova in vse udeležence najiskreneje pozdravljam.

Ljudstvo je navdušeno pozdravljalo i vzklikalo svojim ministrom i z navekšim navdušenjom sprejelo i pozdravilo sledeče brzjavke, štere so bile poslana s taborskoga zborovanja:

Dr. Antonu Korošcu, ministru,

Beograd.

Ljudstvo Slovenske krajine, zbrano na prosvetnem taboru v Murški Soboti, pošilja svojemu narodnemu voditelju izraze iskrene ljubezni in globeke vdanosti.

Konec počitnic.

Konec počitnic je tu. Konec pomeni začetek, začetek novega dela. Po dvomesečnem odihui se bodo spet odprle šolske sobane in dvorane ukaželjni mladini. Dijaki boste zopet segli po zaprašenih šolskih knjigah. Profesorji vam bodo dan za dnem polnili duha z znanjem, ki vam bo pri-našalo zmeraj novih odkritij. Na širokem polju znanosti in vede boste tekotom šolskega leta pridobili novih spoznanj, le če boste s profesorji — sodelovali. In to je brez dvoma ena vaših prvih dolžnosti! Pripravljate se namreč za življenje že zdaj, v srednji šoli. Sicer se boste za svoj bodoči poklic v pravem pomenu pripravljali na univerzi ali strokovni šoli, toda že srednja šola vam mora dati pogoje, da boste v svojem bodočem poklicu možje na mestu. Univerza vas bo strokovno usposobila, gimnazija naj vam da podlago za splošno izobrazbo. Naše ljudstvo potrebuje temeljito izobraženih ljudi, ljudi z velikim obzorjem, ki bodo videli v pravi svetlobi ljudstvo in njegove potrebe. A ne samo videli, ampak tudi znali poprijeti na pravem kraju, da se bo duhovni in materialni blagor našega ljudstva dvignil. To delo čaka v bodočnosti sedanje dijake, sedanjio mladino. Lepa naloga, a dijaki se morate potruditi, da ji dorastete. Vedno je v mladini bodočnost naroda. S tem lepim ciljem v srcu premagajte ovire, ki nasprotujejo vašemu študiju!

Duhovna rast in načelni boj kristjana ne poznata počitnic. Toda mogoče se je pa le zgodilo pri tem ali onem, da je v tem pogledu tekotom počitnic kaj popustil. Sedaj, ko ga šola sili k novemu delu, naj tudi duh zaživi z novo gorečnostjo Kristusa, da ne bo glavà polna učenosti, v srcu pa puščoba in praznota. Ni naš vzor dijak, ki ima odlične ocene, a vera mu je prazna stvar. Tudi ni naš vzor dijak, ki pravi, da je katolik, a je med vero in njegovim življenjem globok prepad. V duševni zameglenosti današnjega sveta bodo taki polovičarji

Dr. Mihi Kreku, ministru,

Beograd.

S tabora Slovenske krajine v Soboti Vam pošiljamo izraze svoje ljubezni in zvestobe.

Dr. Marku Natlačenu, banu,

Ljubljana.

S tabora Slovenske krajine v Soboti Vam pošiljamo izraze svoje ljubezni in zaupanja.

Dr. Ivanu Tomažiču, knezoškofu

Maribor.

S tabora Slovenske krajine v Soboti Vam pošiljamo izraze iskrene ljubezni in vdanosti.

Po tom uvodi so nastopili govorniki kak g. Rudolf Smersu, pravni referent Okrožnoga urada i član mestnoga sveta v Ljubljani, znani mladinski i delavski organizator, šteri je z močnim glasom i krasnom govori navdušo vse zborovalce, da je odobravanja i vzklikanja skoro ne bilo konca. Ravno takše veselje i zadovolnost je zbudio govor našega domačega narodnoga voditelja i boritelja g. Klekla banskoga svetnika, g. kaplana Škrabana i g. Kereca, šteri je kak delavski organizator pozdravljao naše izseljence. Od teh govorov bomo v prišestnih številka naših Novin ešče nekoliko več poročali.

Tabor se je zaključio v najlepšem redi i neizmernom navdušenju ljudstva. Skoro so ljudje ne šteli zapustiti taborskoga prostora, tak se njim je lepo vidlo. Najlepše pri vsem je pa bilo to, kak je g. Bajlec med taborom sam omeno, da je bila naša dühovščina, kak istinska voditeljica ljudstva, s svojim ljudstvom naravnoč punoštevno zbrana na tabori.

popolnoma zašli s katoliške poti in tako ne bodo narodu vodniki, ampak zvodniki, ki vodijo svoje ljudstvo v pogubo.

Sveti Oče kliče danes svoje vernike h katoliški akciji. Beseda Katoliške akcije, katera hoče prepород v Kristusu, velja zlasti bodoči inteligenci, dijakom, saj izobraženstvo stoji pred ljudstvom in ga s svojim vplivom vodi za seboj. Katoliški dijak naj bo res katoliški, in sicer ves, v načelih in v življenju. Zato pa se mora potruditi, da si bo ta načela osvojil, potruditi se, da bo po njih usmeril svojo življenje. Katoliška akcija hoče apostolov — dijak naj bo apostol tovarišu v besedi in vzgledu. Cel katolik — sam in po njem tovariš — v to naj usmeri svoje duhovne stremljenje. Udeležiti bo mogel to stremljenje v Katoliški akciji, v organiziranem laičkem apostolatu. Cerkev kliče prav posebno mladino h Katoliški akciji. Pripomniti je tu, da morate v današnjih idejnih zmedah in strujah ohraniti predvsem jasno smer in pravilno vrednotenje dolžnosti, zlasti spričo naših slovenskih razmer. Prva zahteva in dolžnost je danes Katoliška akcija, pri dijakih torej Mladci, šele nato sledi drugo: kongregacije, športna in odrska društva, „Zavednost“, itd. Ne nasedajte raznim vplivom, ki vas hočejo cepiti v vse mogoče struje in skupine ter tako odtujevati idealu Katoliške akcije, tudi če so te v še tako dobri veri, naj bo to skupina okrog „Straže“ ali okoli kakega posameznega „voditelja“. Edinost je sveta stvar in težko onemu, ki jo danes krši. Varujte pa se zlasti one nakatoliške miselnosti, ki oznanja neko svojevrstno, polovičarsko krščanstvo in ki jo zastopa pri nas revija „Dom in svet“. Zadnji dogodki v bližini „Doma in sveta“ so jasno pokazali, kam ta miselnost vede.

Ob koncu počitnic boste pohiteli dijaki spet na delo. Naj bi v novem šolskem letu s pridom črpali iz zakladov znanosti, pa tudi pili iz neusahljivih vrelcev živega krščanstva, da bi ustvarjali nekoč katoliško zgodovino svojega naroda.

NEDELA

po risalaj sedemnajseta.

Evangelij (Mataj 22). Tisti čas pristopili so k Jezusu farizeuske i pitao ga je eden med njimi učiteo pravde, skušavajoči njega: Mešter, štera je ta velika zapoved v pravdi? Veli njemi Jezus: Lubi Gospodna Boga tvojega z celoga srca tvojega i z cele duše tvoje i cele pameti tvoje. Eta je največša i prva zapoved. Ta druga je pa prisposodna k etoj: lubi bližnjega tvojega, liki samoga sebe. Vu etivi dve zapovedi visi vsa pravda i Prorocke. Vkup spravlene pa farizeuše pitao je Jezus govoreči: ka se vam vidi od Kristuša? čidi Sin je? pravijo njemi: Davidov. Veli njim: kakda ga tak David vu Duhu zove za Gospoda, govoreči: Pravo je Gospod Gospodi mojemi: sedi si na desnico mojo, dokeč položim nepriatele tvoje stočeč pod noge tvoje? Či zato David zove njega za Gospoda, kakda je Sin njegov? i nišče je ne mogo njemi odgovoriti reči: niti je nišče ne smeo od onoga dneva kaj več njega pitati.

Razgled po katoličanskem sveti

Okrožnica Pija XI. „Divini Redemptoris“ o brezbožnem komunizmu. — *Obnova krščanskega življenja.* — *Osnovni pomoček.* — 41. Kakor je bil v vseh burnih časih Cerkve, tako je tudi sedaj poglaviti pomoček in podlaga za vse druge pomočke resnična obnova zasebnega in javnega življenja po evangeljskih načelih v vseh tistih, ki smatrajo za čast, da so v Kristusovi čredi, da bodo resnično sol zemlje, ki naj obvaruje vso človeško družbo npravne izkvarjenosti.

42. Z veliko hvaležnostjo do Očeta luči, ki je od njega „vsak dober dar in vsako popolno darilo“ (Jak 1, 17), gledamo vsepovsod tolažilna znamenja takšne duhovne obnove, ne samo v tistih izbranih dušah, ki so se v zadnjih letih dvignile na vrhunec svetlosti, in tolikerih, vedno bolj množnih, drugih, ki velikodušno hite k istemu svetlemu cilju, temveč v vseh družabnih, tudi najbolj izobraženih krogih, kjer se vedno bolj oživlja resnična življenjska pobožnost, kakor smo rekli že v Motu proprio „In multis solacis“ 28. oktobra 1936, o priliki, ko smo preuredili papeško akademijo znanosti (AAS zv. XXVIII, 1936, str. 421—424).

43. Vendar moramo reči, da bo treba še mnogo mnogo dela za to duhovno obnovo. Tudi po katoliških deželah je le preveč takih, ki so katoličani samo po imenu; le preveč drugih, ki sicer izpovedajo vero in tudi bolj ali manj verno izpolnjujejo, kar je najbolj potrebno, a jim ni mar, da bi krščansko vero globlje doumeli, da bi si skušali pridobiti globoko notranje prepričanje in še manj, da bi se v njih z vnanjim videzom skladala notranja lepota prave in čiste vesti, ki motri in vrši vse dolžnosti pod božjim vidikom. Saj vemo, kako je bil božjemu Zveličarju zoprni tisti prazni vnanji videz, njemu, ki je hotel, naj bi vsi molili Očeta „v duhu in resnici“ (Jan 4, 23). Kdor ne živi zares po veri, ki jo izpoveda, se dandanes, ko vihar preganjanja tako divja, ne bo mogel dalje upirati, temveč ga bo grozeče valovje potegnilo s seboj in bo tako pogubil sebe in predal sramotenoju tudi krščansko ime. (D dalje)

Velke verske manifestacije na Češkem. Na veliko mešo so moravski katoličanci proslavljali 25 letnico koroniranja čudodelnoga kepa Matere Bože na Svaton Hostimi. To svetišče je prek 700 let staro. Pred 25 leti je tedajšnji domaški kardinal Bauer okoronao kep Matere Bože. Zdaj obletnici se je zbralo na slovesnosti prek 70.000 romarov. Druga manifestacija se je vršila v Kraljevem Hvacdi, gde se je vršo evharistični kongres na šterom se je zbralo prek 50 jazeru ljudi.

Nemčija. V Freiburgu so zaprli profesora cerkvene zgodovine Schmidta, ar je odkrito povedao svojo sodbo od položaja cerkve v Nemčiji. Zato je dobo voze edno leto i to med najhujšimi hūdodelniki i tolvaji. Nišče ga ne sme obiskati niti njegovi bratje ne. I to se dogaja v kulturnoj Nemčiji.

Afrika. V belgijskom Kongi v Afriki je spreobrnjen poganov tak naraslo, ka misijonarje izjavljajo, ka nemrejo vsega opravlati. Od 14 milij. se jih je že spreobrnolo dozdej 1.606.144 katoličancov i okoli 1 milij. 50.495 katehumenov je, ki se pripravljajo za sprejem sv. krsta.

Veselje naših v Franciji. Pismo preč. g. Orešnik Franca, duhovnika na urednika Novin.

Prečastiti gospod župnik!

Danes sliši človek na vsakem ogalu govoriti o rekordih. Kolone časnikov so polne samih rekordov. Kamorkoli se človek ozre, povsod sam dir za rekordi. In ker sem tudi jaz bil svoj čas športnik (sem tudi še danes, samo druge vrste, potem se ne boste čudili, ako se je tudi mene kar naenkrat polotila ta moderna bolezen. Vem, da pogledujete nekoliko čudno; pa bo vendar le res. Da, dejal sem si že pred par meseci, da mora biti letošnji 15. avgust rekord vseh dosedanjih slovenskih verskih slovesnosti, ki sem jih dosedaj organiziral. In hvala Bogu, da se je moja želja uresničila. Ali oglejmo si nekoliko od bliže ta prelepi dan.

Kakor ste poročali v svojih „Novinah“, je bil letošnji 15. avgust prva obletnica večjih verskih sestankov pariških in okoliških Slovencev. Ako pogledamo lanski 15. avgust (popoldanska slovesnost, udeležba 48), ali pa božično slovesnost (celi dan, udeležba 60), ali pa letošnjo veliko noč (celi dan, udeležba 80), potem pač moramo priznati, da je letošnji 15. avgust dosegel rekord v številu; saj nas je bilo že dopoldan 103. Torej rekord v udeležbi. To ni karsi bodi! Zbrati 100 Slovencev krog Pariza, zato je treba že precej dobre volje z obeh strani. Lepo je bilo gledati, ko se je začela cerkev polniti; in francoski domači župljani so kar čudno gledali, ko so videli skoraj vse sedeže zavzete. Župnik jim namreč ni hotel ničesar prej povedati; hotel jih je iznenaditi. Nekateri so bili celo neprijetno iznenadeni, ker niso dobili več sedežev. Ob pol enajsti uri je bila slovesna pridiga in sicer: „Marijino vnebovzetje praznik krščanskega veselja. Kajti Marija ni prišla do tolike slave v nebesih, ni postala Kraljica angelov radi svojega brezmadežnega spočetja, niti radi svojega božega materinstva, niti radi svoje brezgrešnosti na zemlji, ampak ker je vedno in povsod spolnjevala voljo božjo in bila globoko ponižna. To se pravi, da je prišla v nebeško slavo po poti, ki je odprta vsakteremu izmed nas: pot ponižnega spolnjevanja volje božje.“ — Po pridigi je bila slovesna sveta maša, ki jo je daroval častiti gospod Pokorn; asistirala pa sta častiti gospod Soltész Franjo iz Banáta in pa domači gospod župnik Songaylo. Tako smo tudi v tem oziru dosegli rekord Bogu na čast. Kar je pa bilo najlepše, rekord, ki je ugajal tudi Oni, ki nas je zbrala ta dan krog sebe, je pa bil prav gotovo v tem, da se je približalo mizi Gospodovega 100 oseb v sveti spovedi očiščenih src. Ta trenutek, častiti gospod župnik, je bil za mene najlepši. Nikjer do danes še jih ni pristopilo toliko naenkrat k svetemu obhajilu. Zlasti pa še, ko človek vidi, da je med temi stotimi bilo dobra polovica mladeničev in mož, o katerih se rado doma govori, da v tujini pozabijo na Boga. Pri sveti maši smo prepevali stare in nove Marijine pesmi; kar ni bilo posebno težko, ker je itak vsak dobil za spomin na 15. avgust lep zvezek s celotnim sporedom in vsemi pesmimi.

Škofijska cerkvenoglasbena šola v Maribori.

Sept. 9. se odprla v Maribori cerkvenoglasbena šola za kantore. Šola trpi tri leta i se vsako leto konča 28. junija. Sprejemajo se dečki, ki so z dobrim uspehom končali bar drugi razred meščanske ali srednje šole i so od 16 ne mlajši, od 25 let pa ne sta-

Novo bogoslovje v Maribori.

Augusta drugoga se je zmero prostor pod kalvarijov v Maribori, gde de se zidalo novo bogoslovje za lavantinsko škofijo. En teden sledkar so se že začele kopati podloge za novo zidino. Penez je nekaj nabranoga, ali stroški do desetkrat večši. Zato prosijo prezvišeni gospod knezoškof, naj duhovniki po vsakoj svetoj meši molijo za navadnimi i predpisanimi molitvami ešče eden Očanaš, Zdravomarijo i Dika bodi: „Za boži blagoslov i bože

Joinville-le-Pont, 27. avgusta 1937.

Točno popoldne smo imeli skupno kosilo na vrtu blizu cerkve.

Popoldne ob treh je pa bila kratka prireditev v dvorani. Po kratkem nagovoru, ki je bil nekako poročilo dosedanega mojega delovanja med tukajšnjimi Slovenci, je mešan zbor prav lepo zapel zbirko pesmi „Nebo žari“. Petju je sledila tridejanska igra „Nevesta iz Amerike“. To je bil prvi poskus igralskih talentov; in moram priznati, da so se vsi prav dobro odrezali. Ne bom vam tukaj navajal imen, bi bilo predolgo; pač pa Vam bom poslal te dni fotografijo igralcev. Ali kljub temu jim še na tem mestu vsem prav lepo čestitam in jim naznamim, da dobijo vsi pri meni spominke, ki sem jih prinesel za njih iz Lourdes-a. Odpadli sta dve pevski točki radi ene pevke, ki je bila par dni prej operirana. Ali kljub temu je bila prireditev že dovolj dolga, ako gledamo na čas. Med odmori smo pa uživali zvoke harmonike in tamburice. Skratka: bila je prav lepa prireditev, ki je združila 125 Slovencev.

Ob petih smo pa imeli, kot po navadi, pete slovenske litanije, ki so vedno lepe ne samo za nas, ampak še bolj mogoče za Francoze. Večernice in pa petje pred cerkvijo je privedlo veliko množico ljudi, ki že komaj čakajo dneva, ko pridemo mi na Gravelle. Kmalu nato so se začele razhajati grupe; in kar je bilo posebej lepo, je pa to, da smo vsaki družbi, ki je odhajala, zapeli pesem za slovo. Ko nas je ostalo še le par, takrat smo pa zapeli samim sebi in tudi mi odšli.

Mislím in upam, da letošnji 15. avgust ni ostal nobenemu v slabem spominu, ampak, da je vsakdo odnesel novih moči za vsakdanje življenje. Bog vas spremljaj vse na Vaši poti življenja; in ne pozabite, da ista pot, ki je vodila Marijo v nebeško kraljestvo, da je ista pot odprta nam vsem. Ne pozabite na Boga i na svoje dolžnosti napram Bogu; ne pozabite pa tudi da nismo nič in da je Bog vse! Bodite ponižni! In tako boste tudi Vi enkrat začutili nad seboj moč besedi: „Kdorkoli se ponižuje, bo povišan“. V svojih molitvah pa ne pozabite tudi onih, ki se trudijo, da Vam pripravijo take lepe trenutke. In naj mi bo dovoljeno omeniti na tem mestu najprej častitega g. župnika, ki nam daje vedno vse na razpolago: cerkev, dvorano, luč in vse to zastoj in z veseljem. Ne pozabite pa tudi drugih, ki žrtvujejo svoj čas in zdravje kakor recimo gospod Hajdinjak, ki je prevozil gotovo svojih 100 km s kolesom in to samo za 15. avgust. Skratka: bomo hvaležni eden drugemu s tem, da se spominjamo eden drugega v vsakdanji molitvi. *

To je torej par vrstic o 15. avgustu. 12. septembra bom v Tigy-u. Mi je skoraj žal, da sem obljubil; kajti tako mi gre ves prosti čas, vse počitnice po vodi. Z druge strani sem pa vesel, ker že v naprej vidim in čutim veselje „lačnih in žejnih božje besede in angelskega kruha“.

Prav prisrčen pozdrav v Kristusu:

Orešnik Franc.

Kralov rojstni den.

Sept. 6. smo obhajali Njeg. Vel. Petra II. rojstni den. Cela država se je spominjala svojega vladara i molila za njega. Iz srca želemo mladimi kralji, naj ga vodi Bog, ka k Bogi pripela svoj narod i svojo državo.

Dodatek k prošnji poplavlencov na oblasti

V predpremičnoj št. Novin je bila navedena jako pereča prošnja poplavlencov na oblasti, posebno na davčna srca, štera je bila bole glas ponesrečencov po rešitvi, kak pa prošnja.

Kaj čudno me je presušno odstavek, gde se čte, da je davčna oblast nešterne občinske prijave zavrnila i ka so za siromake potroši.

Mi kmetje trpini, šteri obdelavamo z žulnatov rokov svoje skromne njivice i si z vsov skrbjov je vrejūmo, moremo biti pač potrti, gda zaglednemo svoje njivice vničene od povodni i ka je odplavani z njov ves naš pov. Gde naj iščemo pomoči, če ne na merodajnih mestaj, štera so edina zdajšnja naša pomoč poleg Stvarnika. Kak boli, če čtmo, da je oblast naše prošnje zavrnila, ar so ne bilé v predpisanom roki vložene. Pravilno! Samo da, žalibog, povoden tūdi ne mela svoj predpisani čas, da bi nas pitala, če smo pripravljeni na njo, ali ne. Pridirjala je ravno ob najbolje nezaželenom časi i tak se je vlekla duge tjedne.

Preslabo je razmenje do kmeta od vnoge strani gospodov. Po vsej vesnicaj vidimo proglas banske uprave za pomoč po toči i povodni poškodüvanim krajom, pa če dva radovedniva gospoda pristopita k coj, niti ne pogledneta prav, že odbežita vkraj. Iz toga se vidi, da sta pokazala premalo razumevanja za nesrečne.

Pretežka je ta katastrofa za nas, krivdo pa ne nosimo mi, da bi si sami zakrivilí. Ne, to vse prihaja od zgoraj.

Pomoč, neobhodna pomoč nam je potrebna, ne nas trbe gledati samo od tiste strani, gde bi dobri bili pri raznovrstnih plačilaj. Zato nikaj ne novoga, če se med nami širi nezadovolnost. Vekše naj bo zato razumevanje do nas, posebno med meščanstvom i oblastmi, kda klonkamo, prosimo, rotimo. — Odpri srce, odpri roke, lejšaj kmetovo nevolu! Što bi zameno za naše življenje, gda nas moči na poli dež, mantra suša, ogroža povoden, vniči toča, kda nam klonka na okna kruta zima proti njoj pa je mrzla peč.

Tūdi eden od nesreče prizadetí.

Svaja med Kitajci i Japonci.

Prvi sad te svaje so potrgali komunisti v Rusiji, ar so sklenoli z Kitajskov nenapadalno pogodbo. Čeravno to ne vojaška zveza, itak dobavljajo Rusi že mogo orožja Kitajcom i do te gotovo z vojskov pomagali, če de bojna dugo trpela. Čakajo na to, ka Japonci oslabijo.

Japonski parlament ma že protina, štera bojne ne odobrava, ar se boji ka se vniči japonski penez, japonska vrednost.

Veroborci v Asturiji.

Veroborci so že prišli sto km. daleč od Santandra i vdrlí v Asturijo. Mesto Gijon se je odločilo, da se njim brez boja prek da.

Madžari se nam bližajo.

Pri zadnjem zasedanji Male zveze v Linaji v Rumuniji se je pojavo tūdi madžarski odposlanik grof Bárdossy. Kelko se poroča, je bio namen toga obiska te, da Madžarska Malo zvezo obvesti po svojih želaj, najmre, da bi Mala zveza dovolila Madžarskoj svobodno oborožavanje. Mala zveza je vzela to na znanje, ar je Madžarska itak že jako oborožena i se njoj to lejko dovoli, pač pa mora za to priznanje dati gotova jamstva, kakti nenapadalni pakt z vsakov državov Male zveze, nato pa gospodarski odnošaji se morajo vrediti med Madžarskov, Jugoslavijov, Rumunijov, Čehoslovaškov i Bolgarijov. Kak Madžarska prizna te zahteve, tak se njoj prizna tūdi oborožavanje,

GLASI.

SLOVENSKA KRAJINA.

Navuk za 3 red sv. Frančiška je v Črensovcih dnes teden, 19. septembra po večernicaj.

Lotmeržani na proščenje v Črensovcih. Na križovsko nedelo 19. t. m. nas obiše prosvetno društvo iz Ljutomera. Nastopi s spevoigrov „Čevljar in Vrag“. Čevljar bi najprej rad prišel do peneze, zato se zapiše vrage, šteri njemu da peneze, ali kda pride vrag po njega, te se spreobrne i nazadnje zgrabijo vrage i ga zadavijo. Pred samov igrov bo vzgojno predavanje od prosvete. Po igri pa nastopi znani pevski zbor z Ljutomera, ki bo speval lepe narodne pesmi. Vsi vableni, pridite!

Bogojina. Na Angelsko nedelo smo obsluževali mi proščenje i doživeli dve velkivi i lepivi presenečenja. Pri sv. meši nas je presenoto naš mladi konzervatorist, g. Maučec Naci s svojim mešanim pevskim zborom. Tak lepoga spevanja smo že pa dolgo ne čuli i smo gvšni, da če bi g. Naci ostao bar edno leto doma, bi se lejko postavili z pevskim zborom kak je malo gde. Popoldnevi po večernicaj je pa melo naše Prosvetno društvo sestanek. Gučao je g. Horvat Lujzi, akademik od komunističnoga raja, šteromi moremo močno proti stanoti. Povdaro je, da komunisti v Rusiji kažejo gospodom, šteri pridejo ogleduvat si te kraje, samo lepe zidine, nikdar pa ne stanovanja siromaških delavcov. Med predavanjem sta nas obiskala g. advokat i banski svetnik Bajlec i g. upraviteo bolnice Štancelj iz Sobote i oba povdarjala važnost sobočkoga tabora i nas vse povabila na te tabor, šteroga smo se tudi v velkom številu vdeležili.

Na podporo naših listov sta darovala Vuk Matjaš v Franciji iz Polane 44.50 Din. i Donša Štefan iz Francije 4 Din. Bog plačaj.

Sobota. Poslovio se je od nas dobro poznani i tihi gospod odvetnik g. Koder Franc i preselo je svojo pisarno v Ljubljano. Želimo njemu mnogo sreče na novom mestu i naj se večkrat spomina na nas.

M. Črnci. Novo brizgalno so blagoslovili g. Vojkovič, sobočki plebanoš aug. 29. Navzočih je bilo do 200 gasilcov i mnogo naroda. Po blagoslovitvi so z lepimi rečmi pozdravili gasilsko nesebično delovanje. Za njimi so govorili gg. srežki načelnik dr. Bratina, poslanec Benko, župan Celec i poveljnika kroške i črnske čete, Gomboc i Prkič.

Zadružna šola v Ljubljani. Oktobra 11. je začel „Zadružne šole“ v Ljubljani. Do 25. sept. naj pošlejo kmečki dečki od 18 let starejši potom svojih posojilnic prošnjo na Zadružno zvezo v Ljubljani za sprejem. Pri zvezi dobijo stanovanje, kūrjavo i razsvetljavo brezplačno. Pri vpisovanju mora predložiti ali pa s prošnjov poslati na zvezo zadnje šolsko svedočanstvo i rojstni list. Za tiskovine plačajo Din 200, za vpisnino pa Din 20 za celi tečaj.

Madžarsko bombno letalo pristalo v Noršincaj. V četrtek 2. sept. je pristalo madžarsko bombno letalo v bližini Sobote v Noršincaj popunoma nepoškodivano, samo potačje so se poglabili pol metra globoko v mehko zemlo. Letalci, šterih je bilo šest, ne so znali, gde so pristali, zato so šli v ves i spitalvali, v šterom kraji se nahajajo. Gda so zvedili, ka so na jugoslovanskih tleh, so bili jako potrti. Naskori na to je prišla komisija iz Sobote i zastražila letalo z žandarami, dokeč je ne prišla komisija letalskoga povelstva iz Zagreba. Letalo je madžarsko, bombnik je pa italijanskoga izvora s tremi motori. Letalci so pravili, da so v sredo popoldnevi odleteli iz Sombotela v Budapešt z namenom, da se po noči vrnejo na svoje letališče. Med poletom pa se je pokvarila radio naprava i tak je letalo zgubilo zvezo z letališčom i zajšlo v Jugoslavijo. Vse navedbe madžarskih letalcov se krijejo z njūvimi dejstvi, samo to ne, da bi bilo letalo iz civilne pilotske šole.

Ivanci. Pri nas mamu tudi novine „Delavska politika“, štere redno dobiva v našoj vesi nekaj vsaki teden

Varte se krivih prorokov.

Pod tem naslovom opomina na podlogi okrožnice sv. Oče svoje duhovnike i vernike naš prezvišeni gospod nadpastir da se z komunisti ne smemo pogajati, čeravno bi nam obljublali versko slobodščino. Oni pišejo: „Med katoličanci i komunisti nega i ne more biti nikšega sodelovanja.“

Iz Pariza smo pa dobili zanesljivo poročilo, da se je začelo pod vodstvom znanoga Titana, voditelja komunistične stranke v Moskvi, delo, da naše delavce, ki v cerkev hodijo, združi

dvakrat. Če človek te novine prečte, včasih spozna njih komunistični duh. Ta peršona pa pravi: „Zakaj bi je pa ne sprijao, plačati ne trbe, čtetu je ne dam nikomi za . . . so pa dobre, ve je mehki papir“. — Istina je pa tak, ka gift škodi, čeravno je dobro zamotan, ar se po zraki širi njegova slaba stran. Ravnotak je z slabim čtenjom.

Uprava „Knjižic“ na Rakovniki je izdala jako lepo knjigico „Mihec Magone“, štero je spisao sv. Ivan Bosko. Knjigica je napisana za mladino i nazorno kaže, kak je te svetnik pisao i vzgajao mladino. Knjigica košta s poštoinov vred 5.50 Din. Dobi se pri upravi „Knjižice“, Rakovnik Ljubljana.

Sv. Sebeščan. Pridite vsi 12. septembra k nam na tombolo. Za 2 Din. dobiš novi biciklin. — Istin den bomo blagoslavljali novo cerkveno vōro. Na svidenje.

GLASI PO DOMOVINI.

Zavolo betega v smrt. V Zagrebi se je premoči ponedelk obečila Škrbin Magda 65 let stara ženska. Zrok njene smrti je bio, neozdravljivi beteg na želodci.

Velika tolvajija pri belom dnevi v Beogradu. Premoči ponedelk so neznani vlomilci vdrli v zobni atelje dr. Čorlukiča i odnesli za 300 jezero dinarov vrednosti.

Jugoslavija ma 80.000 gasilcov včlanjenih v 2384 četaj. Od teh 2297 dobrovolnih gasilskih čet, 9 mestnih, 53 industrijskih, 18 prometnih i 3 zavodske čete. Vse čete so včlanjene v 109 župe, a te župe povezane v 10 gasilske zajednice, šterim načeljuje centralna uprava gas. saveza. Največ gasilcov ma Savska banovina. Začetkom toga leta je bilo v savskoj banovini 31.352 gasilcov, v dravskoj 30.394, v dunavskoj 10.749, v moravskoj 1445, v vardarskoj 1409, v drinskoj 1200, v vrbaskoj 1069, v primorskoj 531, na področji grada Beograda 516 i v zetskoi banovini 274 včlanjenih gasilcov. Zvūn toga majo gasilna društva ešče bliži 70 jezero podpornih članov. Ročnih brizgalnic majo 3196 (od toga 1164 v dravskoj, 1041 v savskoj banovini), motornih pa 618. Po celoj državi jeste 894 gasilskih domov (298 v dravskoj, 551 v savskoj banovini). Vrednost vseh gasilskih društev je ocenjena na 130 milijon dinarov.

Ciganka porodila 22 dete. V Križevci na Hvatskom je edna ciganka porodila 22 dete i tak dosegla retak rekord. Ka pravijo na to naše moderne ženske, ki neščejo meti dece?

SVETOVNI GLASI.

Oča ne šteo vzeti 5 milijon dinarov penez od svojega sina. Te dni je vmro v Zürichu bogati fabrikant Francesco Borelo, šteri je pred 20 letmi prišao v Švicarsko kak siromaški delavec. V fabriki, gde je dobo službo, si je s svojov marljivostjov pridobio telko, da njemu je lastnik predao fabriko i svojjo hčer za ženo. Borelo ne se je dosta brigao za svojega staroga očo, šteri je mogao zavolo siromaštva kodivati v svojem rodnom mestu Orta v gornjoj Italiji. Sin se je nikdar ne spomno na svojega očo. Zdaj gda je sina doletela smrt, je šče pred smrtjov napravo teštamališ, v šterom je zapūsto svojimi očmi gotovino od 5 milijon dinarov. Oblasti so starca obvestili od te herbije, ali stavec je odločno izjavio, da njemu ne trbe niti pare od te šume i da niti prek groba ne odpūsti svojimi sini za njegov postopek, ar gda se je sin v milijonaj kopao, je očo ne meo niti falajček krūha i je mogao kodivati,

v „Katoličanski blok“, ki de se družo z komunisti. Titan je celo obečao penezno pomoč, da do se izdavale v Slov. krajini „katoličanske“ novine za naše lūdstvo. Vsi načrti so nam znani, osebe tudi, ki stojijo v ozadji i kiso se v Parizi pogajale z Titanom, zaednok je ne omenimo. Titan se pripravla zdaj v Ameriko, da tam širi komunizem med našimi delavci. Negdašnji komunistični list „Novi čas“, se pa šče poroditi, čeravno pod drugim imenom. Oča njemu je Titan. Pop, ki de ga krsto, je že določen.

Kitajski roparji napadnoli francoski samostan. Premoči teden je bio japonski oddelek čet pozvani, naj hitro pride na pomoč francoskomi seminariji v Hejšankvani, ar je jezero roparov napadnoli samostan i ga izropala. Razbojniki so vlovili 12 duhovnikov i 10 laikov, štere so nesmileno mantrali nato pa pregnali iz samostana. Med razbojniki, ki so napadnoli Marijanski samostan i med zastopniki Marijanske kongregacije so se začnola pogajanja. Razbojniki zahtevajo 500.000 dolarov odkūpnine od seminarov.

Samovmor deteta zavolo strašenja. V Ameriki je izvršo samovmor 10 letni deček, šteroga so starišje strašili. Zdaj je vlada odredila stroge kazni za vse vzgojiteo dec, ki strašijo deco.

Cerkvica na potačaj. V Ameriki jeste več cerkvic na potačaj, to je na automobili. To so tak zvane Trailer cerkve. V teh cerkvicaj je poleg oltara mesta za 24 lūdi i tak potūjejo duhovniki s temi cerkvicami v dalešnje kraje božo službo opravlat.

Medved raztrgao 9 letnoga dečka. V Lodzi se v parki nahaja zverinjak, v šterom je viditi vnogo divje živali. Te dni si je ogledūvao to zverino tudi eden 9 letni deček, šteri je malo preblūzi prišeo k medvedi. Medved ga je zgrabo za glavo i ga strašno razmrcvaro. Deček je od groznih bolečin vmro.

13 letni deček rešitel življenja. V Valencienesi 13 letni Roger Vincenc, sin ednoga rudara je v dvema letoma rešo većim lūdem življenje, ki so se v vodi vtaplali, ali pa so bili v drugih smrtnih nevarnostaj. Pri tom je postavio svoje življenje na kokco.

Smrtna sodba na 51 Ruskih državlanov. V Rusiji so te dni znova obsodili 51 državnih uradnikov, šteri so bili taki streljeni. Bolševiška Rusija den za dnevom vmarja svoje lūdi, šteri po nedužnom trpijo to zverinsko klanje.

Krvave volitve v Argentini. Premoči nedelo so se vršile v Argentini volitve, gde se je prelejalovnogo krvi med lūdstvom.

Misijonska razstava.

Na velesejmi v Ljubljani so preč. g. Jezuitje razstavili zanimive reči iz Indije, gde vodijo oni prvi misijon iz Jugoslavije v pokrajini Bengalije. Tū se vidi indijska noša, tū se čuje lepo domača indijska pesem, se oglasijo slovenski zvonovje, na štere se pobira, da bodo glasili slavo božo v dalnoj Ažiji. Ki ma kakšo paro više, naj jo pokloni za te zvone. Dare sprejme tudi naš list. Na tom misijoni dela tudi naš rojak č. brat Ribaš iz Petanjec.

Novinarska razstava.

V Ljubljani na velesejmi se je odprla tudi novinarska razstava, štero je odpro minister g. dr. Korošec z lepim govorom. V svojem govori je g. minister povedao, da so novine dnesden postale najmočnejše ravnilo i vodilo človeče družbe. Pred 40 leti je tudi on bio novinar, urednik Slov. Gospodara i z veseljom misli na te čas. Povdarjao je pa, da novine morejo služiti samo *Istini i Pravici*. — Prve slovenske novine so bile „Lub-lanske Novize“, štere so izišle pred 140 leti. — Na razstavi se vidijo tudi naše Novine z M Listom i M. Ogručekom. Na velesejmi vsaki lejko vidi, kak se vrejūjejo i tiskajo razne novine.

7 let obstoječa pekarna

z hišov, dobro vpelani poseo, se oda taki. Pitati v Črensovcih hš. 100.

Pošta.

Mencigar Frančiška, Herzecle, Francija. Sprejeli Din 43.75, za letos vse plačano. — Kerec Adela, Francija. Peneze smo na drugi naslov dobili kak maš v knjigi, odpiši štero je pravi naslov. — Činč Rozalija, Bas Rhin, Francija. Peneze sprejeli 85.75 Din. Duga je ešče 14 Din za list i kalendar. — Ferenc Alojz, Grande Mote, Francija. Sprejeli smo Din 53. Iz te naročnine ostalo na 1. 1938. Din 15. — Lopert Marija, Pamroux, Francija. 78.75 Din sprejeli. Duga ešče 8.25 Din na lanskem kalendaru. — Čurič Ana, Travon, Francija. Sprejeli 61.25 Din, mati plačali 50 Din, višek 11 Din. Daj nam na znanje, na koj naj to obrnemo. — Denša Bara, Gucinapp, Francija. Sprejeli 43.75 Din, duga je ešče 11 Din na letos. — G. Zelko I., Dobrovnik. Ferencekove Novine so prišle nazaj, prosimo za njegov novi naslov. — Bokan Franca, domači. Vašega Novine so prišle z Kneževoga nazaj, prosimo za njegov novi naslov. — Vrečić Karol, Soisy-Ecuile, Francija. Naročnina je plačana 24. maja Din 48. Opomin vam je tiskarna pomotoma notri dala. — Horvat Frančiška, Klingenberg, Nemčija. Sprijali Din 30 naročnine, plačali domači. — Bagar Alojz, Borgois, Francija. Penez sprejeli Din 43.25. Do konca julija 1938 je duga 29 Din. — Jerič Katarina, Ouzouer Le Marche, Francija. Pismo sprejeli, Novine i liste pošilamo skupno na Ropoša Matjaža ime. — Bokan Franc, St Denis des Monts. Od Ropoša sprejeli 30 Din. Do novoga leta je ešče za plačat 6 Din., zato je šeo opomin. — Seređi Margita v Franciji. Točen naslov nam pošli. Pri sv. mešaj se te spominamo. Bog plačaj na podobici. — Škaper Treza, Dolič. Naznanite nam od Bokan Janoša, kde je zdaj i kelko je vam plačao. — Kohek Anton, Dubnitz. Na letos vse plačano. — Kohek Joško, Francija. Na letos vse plačano. — Frumen Marija, Versailles. Naslov spremeni i prošeno poslali. Prle ne smo dobili novoga naslova, zato smo na staroga pošilali. — Premoša Štefan, Bagnolet. Novak Ana, Genevilliers. Po g. Koledniki sprejeli za oba sto frankov. Gda je zmenimo, naznanimo, keliko je še za plačati. — Tanacek Franc, Vadarci 19. Benkič Jožef pošilamo Novine, nej smo je stavili. Na njih je nikaj nej dužna. Mi joj pošilamo na stari naslov. Če je naslov spremenila, nam javite. — Vrečić Frančiška, Laventire, Francija. Naročnino sprejeli, Marijin List zaostani i novoga pošilamo. Duga je ešče 22 Din. za M. List i kalendar. — Kreft Jožefa domači Murski Petrovci. Pošlite nam Vašega naslov v Nemčiji, zato ka so Novine prišle nazaj zavolo nezadostnoga naslova. — Donša Štefan iz Ivanec v Franciji. Tistoga gospoda, šteroga naslov prosite, nega več tam. — Novak Ludovik, Thiouville, Francija. Sprejeli 27.75 Din. Do novoga leta je ešče duga 8 Din. — Vogrinčič Jožefa žena Gerlinči 7. Pišeš, da si dobila ček meseca maja, a plačala avgusta za moža. Če bi ti včasii meseca maja plačala, mož ne bi dobo opomina. Zdaj pa je opomin prle šeo, kak si ti poslala peneze. Peneze smo sprejeli za moža i je plačano meseca avgusta. Za hčer Emilijo sprejeli 48 Din, duga je ešče 24 Din, dužna je bila na kalendaru 12 Din. — Rajbar Ana, Aveyran, Francija. Kniga sv. Male Trezike košta Din 23.50. Za Novine si dužna Din 42. Duga vsega vkūp Din 65.50. Plačala si Din 33.25 tak si ešče dužna Din 32.25. — Smolko Franca domači. Vašega Novine (so prišle z Bleda nazaj), naznanite nam njegov novi naslov — Edšid Štefan, Gederovci. Berden roj. Gujtman Trezika je ešče dužna 19 Din za Francijo. — Fujs Mariška, Čazma. Sprejeli 20 Din. To ide že za leto 1938.

CENE.

Penezi.	Dinarov vala:
Angleški funt	214—216
Nemška marka	17.20—17.50
Austrijski šiling	8.40
Vogrski pengó	8—8.76
Grčka lira	31.50
Amerikanski dolar	43.80
Holandski goldinar	23—24
Švicarski frank	9—10
Belgijska belga	7.37
Italijanska lira	2.31
Francoski frank	1.70
Češka korona	1.54

Živina. Kg na živo vago v dinaraj:

Jūnci debeli 5.50—6.50, poldebeli 4.75—5.75, biki za klanje 5.50—6.50, krave za klanje 3—4, plemenske krave 3—3.65, krave za kolbase 2—3.50, telice 5—6.50, teoci 7.50—5, praščiči 8.50—9.25, plemenski prasci 5—6 tjednov stari 115—140, 7—9 tjednov stari 120—150 Din. po falati. Konji 3000—3500 Din.

Zrnje. 100 kg. v dinaraj: pšenica 185 do 190, žito 165—170, oves 110—120, kukurica 120—140, grah 150—220, ječmen 110 do 125, proso 90—110, hajdina 95—115.

Razglas.

Občina Poljana naznanja, da bo oddala svojo občinsko gos-tilno v Veliki Polani dne 26. septembra t. l. popoldne ob 3 uri na javni dražbi v najem za dobo 3 let. Začetek od 1. januarja 1938. do 31. decembra 1940. Vsak reflektant, ki namerava licitirati, mora pred začetkom licitacije položiti 800 Din kavcije v občinski pisarni.

Uprava občine Poljana,
dne 7. sept. 1937

Tajnik: Predsednik:
Balazic Franc s. r. Jaklin Jožef s. r.

VEZ LÜBEZNI Z NAŠIMI IZSEJLJENCI V TÛJINI.

Pisma naših iz tujine.

Kohék Jožef, Loiret, Francija iz Srednje Bistrice: Prečastiti g. urednik! Jaz vas zdaj prvič gorpoiščem, kak našega dobrega pastera cele Slovenske krajine i želem vam od Gospodnoga Boga zdravje, pa da bi šče duga leta mogli skrbeti za nas izseljence, ki smo rastepteni kak ftice po celom sveti, posebno v toj brezverskoj Franciji, štera tūdi ide za bolševiškov Rusijov i Španijov. Lepo se njim zahvalim na rednom pošiljanji Novin, štere me tūdi jako veselijo. Tū vam pošilam 10 Din na Dom sv. Frančiška i 5 Din na podpora M. lista. Pozdravim svoje stariše, očo, mater, brate, sestre, vso rodbino i vse dūhovne pastere Slovenske krajine, posebno pa svojo domačo ves Sr. Bistrico.

Kristuš naj kralūje,
Kristuš naj zmagūje.

Žalig Ana iz Francije: Častiti gospod! V začetki mojih par vrstic Vas najlepše pozdravim v imeni Srca Jezušovoga i Vam želem lūbo zdravje od Gospodnoga Boga, ka bi šče dugo let vrejūvali naše dobre liste. Jako žmetno pričakūjem Novine i gda je dobim, mislim, ka sam v naroči matere domovine. O srce človeče, gde blodiš po senci, po vetri, po praznoti, ali se zmeiš kaj za Onoga, ki je Vse. Za Onoga, ki je Vsemogočnost, najvišija modrost, neizrekliva dobrotā. Na potūvanji smo, spominajmo se zato, da se bližamo smrti z vsakšim korakom, šteroga napravimo. Če vidimo ftice, ki po zraki lečejo, ali tekočo vodo, mislimo, da šče hitrej beži naše življenje k konci. Da se zdigavlejo silni viheri, ali če se bliska, grmi, spominajmo se strašnoga sodnoga dneva. Prosimo Boga, naj nam podeli milost božo, da bomo lejko dobro pripravili stopili pred Bože Veličanstvo. Bodimo pripravili, ar ne vejmo, gde bo naša zadnja vōra odbila ali na poti ali na cesti. Pozdravim dobro mater i očo, sestre brate i vse sosede i prijatele, tūdi mojeka svaka i celo Polansko faro.

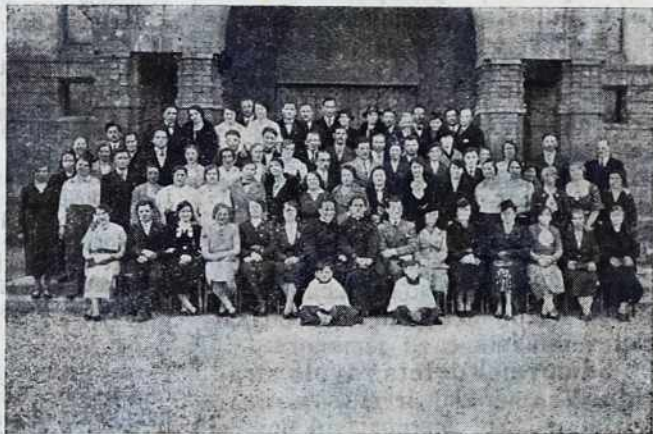
Vilka Razlagova:

Iz življenja vzornega očeta.

Hčerkā Helena se je med tem poročila. Mlajša, Elizabeta, ki je živela le za svoje drage in je posvečala vse svoje proste ure molitvi in v blagor okliškā deklet, se je nenadoma odločila zapustiti dom ter oditi v samostan. Edino samo njeni domači so vedeli za to njeno odločitev. Ni še vedela, ali bo izpolnjena ta njena srčna želja, vendar je mirno gledala prihodnosti v oči. Še istega leta, ko je brat Lojze — sedaj č. brat pater, Karl, daroval svojo prvo daritev — je vzela slovo od doma ter odšla v daljno Monakovo, k č. sestram svetega Križa. Srce ji je bilo v sladkem veselju, ko je bila sprejeta med nje. Dospela je v varno zavetje, kjer bo lahko posvetila vse svoje življenje samo Njemu, za katerega je že iz davna živela vsa njena duša. Čez leto in dan je sprejela ime „č. sestra Dafroze“ ter daleč proč od svojih dragih praznovala svoj najlepši dan življenja. Sestra Jozefa je prihitela ta dan k njej, da deli srečo ljubljene sestre ter ob njeni strani preživi te njene najlepše trenutke. Blagopokojna mati pa je iz nebeških višin blagoslavljalā svoje otroke ter jih spremljalā kod angelj varuh na novi življenjski poti.

Leta so tekla; z njimi je bledele spomin v srcih Fricēvih — očeta in otrok, — toda ugasnil ni. V njih blagih dušah je vzbujal hrepenenje po

Švarda Franc i žena Gizela, Polana iz Francije: Prečastiti gospod urednik! V začetki mojega pisanja Vam želem vse dobro od Gospoda Jezūša Kristūša i od blažene Device Marije i Vam naznanjam, da z ženov dobivava redno Vaše liste, na šterih se Vam lepo zahvaliva. Prav lepo Vas pozdravla i tak tūdi gospoda Gerič Martina i celo famijlo iz Vel. Polane.

Naši izseljenci po vūzemsko sv. spovedi na Gravelli v okolici Pariza letos marca 28. Na sredini g. Orešnik Franc spovednik z bogoslovcom Natlačenom, sinom našega g. bana dr. Natlačena, ki je na Malo mešo darūvao svojo prvo sv. mešo v Ljubljani.

Casar Jožef, Francija: Preč. g. urednik! V imeni Jezūšom i Marijinom Vas pozdravim i Vam želem lūbo zdravje, da kemveč ovc k Bogi pripelate, gde do njemi slūžile. Bog je etak pravo: šest dni delajte i sedmi den posvetite Gospodi vašemi. Eti pa nemrem vršavati te njegove zapovedi. Dosegamao sam bio v takšem mestu, ka sam na leto samo 9 krat prišeo k sv. meši. Mislim, ka de mi v tom drugom mestu bolše. Naznanim Vam, ka redno dobivam Vaše liste, i se Vam najlepše zahvalūjem. Pozdravim bogojanskoga dūhovnoga pastira, mojo žalostno mater, vso rodbino i njim želem vsem lūbo zdravje.

Kavaš Rozika iz Trnja v Franciji: Pošila pozdrave vredniki, vsem domačim, dūhovnikom črensovske fāre i trnjarskim deklam.

Paučič Jožef, Francija. Veleč. g. urednik! V lūbezni do Boga Vas goreče pozdravla z ženov i želeva, da bi nam ešče dugo časa mogli vrejūvati naše krščanske liste, ki so jako potrebni eti v tūjini za našo mladino. Gospod Jezūš i Marija naj Vam bodeta bogatīva plačnika za trūde, štere

zlati mamic i sestri in ju stavil v najslajših i najlepših podobah pred njih oči. V samostanskih celicah je kipela iz ljubečih src iz dneva v dan vroča molitev za blagopokojni. Tek časa ni izbrisal iz spomina najdražjih in jih ne bo.

Oče je začel bolehati in kloniti od prestane bolesti. Njegove temne lase so preplele snežnobebe srebrne niti. Čutil je v sebi bolečino, ki mu je vzela vse moči ter ga priklenila na bolniško postelj. Izročil je gospodarstvo svojemu sinu ter si pri njem izgovoril prehrano in kotichek do smrti.

Nekdaj postaven in krepak mož, je slabel od dne do dne. Z mirnim srcem se je pripravil na svoj odhod iz te doline solzā, ki je bila zanj vedno nosila to ime.

Ko se je zunaj v naravi budila pomlad, ko je začelo poganjati prvo zelenje in cvetje, si je še enkrat zaželel ven v milo naravo. Zahrepenel je po solncu, po njegovi toploti. In to njegovo hrepenenje je postajalo od dne do dne večje, tako, da se mu ni mogel zoperstavljati več. Globoko v svoji notranjosti je občutil, da je to hrepenenje zadnje, ki mu napolnjuje dušo. Ni se mogel upirati več črni misli, da se njegova trnjeva pot življenja končava, da se bliža k večnemu zatonu. Bil je vsak hip pripravljen, da vzame slovo od vsega, kar mu je bilo milo in drago.

Zato si je zaželel še enkrat ven iz bolniške postelje tja med sredo svoje domačije, v sadni vrt, za tihe stene gospodarskega poslopja, da se

mate za našo mladino, šteri smo raztepteni v tūjini i tak skrbimo za vsakdanašnji krūh. Naznanim Vam, da sam slūžbo spremeno. Tū lahko ideva z ženov vsako nedelo k sv. meši. Prav srčno Vas pozdravla oba i ostaneva z Bogom!

Grah Cecilija iz Vidonec v Franciji: Pošila pozdrave g. vredniki, celoj Slovenskoj krajini, posebno gračkoj fāri i gg. dūhovnikom, dragomi oči, bratom i sestram, svaki, sosedom i vidonskoj vesi i se zahvalūje na rednom pošiljanji naših listov

138236 - 26

Dražbeni oklic.

Dne 20. septembra 1937 ob 11 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 21 dražba nepremičnin zemljiška knjiga k. o. Bratenci vl. št. 352 B 1a, b a) parc. št. 85 staybišče in hiša z gostilniškimi prostori in gospodarskimi poslopji, b) parc. št. 308 vrt in c) parc. št. 309/2 sadovnjak v naravi do 24 arov, cenilna vrednost: 110.000 Din., vrednost pritiklin: najmanjši ponudek: 73.340 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 6. avg. 1937.

1152336 - 6

Dražbeni oklic.

Dne 27. septembra 1937 ob 9 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 21 dražba nepremičnin zemljiška knjiga k. o. Gaberje vl. št. 46 B 13c parc. št. 55 hiša št. 5 dvorišče in vrt, sedaj hiša št. 14 z dvoriščem in njivo, 120 B 5c, 7c parc. št. 120 njiva, k. o. Lakoš 138 B 29c, 33c parc. št. 211 njiva, cenilna vrednost: 2.644 Din., vrednost pritiklin: najmanjši ponudek: 1.762 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 5. avg. 1937.

Dražbeni oklic.

119237 - 8

Dne 27. septembra 1937 ob 10 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 21 dražba nepremičnin zemljiška knjiga k. o. Kapca vl. št. 211 B 4 b, 5 parc. št. 121 c njiva, deloma vrt za zelenjavo in travnik, parc. št. 266 d travnik, parc. št. 17 b hiša št. 29 dvorišče, vrt in gosp. poslopje, 216 B 3 b, 4 parc. št. 194/24 pašnik sedaj v naravi travnik, parc. št. 194/271 pašnik z jelšovim grmovjem, cenilna vrednost: 25.415 Din., vrednost pritikline: 300 Din, to je 1 voz s kolci in 1 brana, najmanjši ponudek: 17.002 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 5. avg. 1937.

ob pramenih zahajajočega solnca poslovi od svoje mile domačije.

Truden in telesno ves onemogel je slonel pomladnega večera sredi domačega vrta, sivolasi starček, oče Fric. Bolezen in starost sta mu vzeli poslednje moči. Niti šum lahnega vetra, ki se je ljubeče poigral z njegovimi snežnobelimi lasmi, niti prijetna govornica njegovih malih dveh vnukinj, ki sta se mirno igrali tik njega, ga nista predramili iz globoke zamišljenosti. Oprt na palico, je sanjal z odprtimi očmi. Njegova glava je bila globoko sklonjena na prsi, njegove misli so segale daleč, tja daleč v onostranstvo. In kakor bi hotel pritrditi tu in tam svojim mislim in željam, je sklonil glavo še nižje na prsi in komaj slišno zašepetal drago in milo ime, Cilka.

Kraj njega so bili zbrani njegovi otroci. Ljubeče je upiral v nje svoj pogled. Bežni so bili ti pogledi. Iskal je z njimi še ostale, ki jih ni bilo.

Trpek in bolesten je bil ta njegov pogled, ki je rezal v srce in dušo navzočih. Zasanjal je. Globoka tišina je legla v sobico, kjer je usahnevalo življenje njega, ki je storil toliko za svoje otroke; — zastalo je ljubeče srce, ki ga je prepletalo trnje bolesti od ure smrti njegove ljubljene žene.

Še v smrti je ležal na njegovem snežnobelen obrazu mir; bil je videti kakor da bi zasanjal najlepši sanj.

Petinsedemdesetletni starček je bil še v smrti lep. Tako umira in konča trnjevo pot življenja vzorni oče. Tako zasanja pravični, ki je vse dni življenja zaupal v Boga... (Konec)

Dražbeni oklic.

141237 - 6

Dne 4. oktobra 1937 ob 11.30 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 21 dražba nepremičnin zemljiška knjiga k. o. Žižki vl. št. 69 B 14/a parc. št. 110 njiva, vl. št. 114 B 5/a parc. št. 68 hiša št. 31 dvorišče in vrt do 1/6 stavbe, cenilna vrednost: 5.253 Din, vrednost pritikline: najmanjši ponudek: 3.503 D.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 12. avg. 1937

1115336 - 21

Dražbeni oklic.

Dne 4. oktobra 1937 ob 9 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 21 dražba nepremičnin zemljiška knjiga k. o. Beltinci vl. št. 689 B 1 a, 4 a, b parc. št. 3/2 staybišče, parc. št. 4/2 staybišče, parc. št. 5/2 staybišče in vrt stanovajska hiša št. 11 s 3 stanovanji, trgovskim lokalom, gospodarskim poslopjem in skladišči brez pritiklin, cenilna vrednost: 380.000 Din, vrednost pritikline: najmanjši ponudek: 253.338/33 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 7. avg. 1937.

160937 - 6

Dražbeni oklic.

Dne 11. oktobra 1937 ob 9 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 21 dražba nepremičnin zemljiška knjiga k. o. Črensovci, vl. št. 231 B 13, 25, 33 parc. št. 635 hiša št. 182 z gospodarskim poslopjem in vrtom, cenilna vrednost: 700 Din, vrednost pritikline: 160 Din, najmanjši ponudek: 430 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 24. avg. 1937.

Dražbeni oklic.

153837 - 7

Dne 11. oktobra 1937 ob 9 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 21 dražba nepremičnin zemljiška knjiga k. o. Lipa, vl. št. 239 B 38 parc. št. 728 travnik sedaj njiva, vl. št. 299 B 6 parc. št. 89 hiša, dvorišče in vrt sedaj hiša št. 102 z gospodar. poslopjem in gruntom, vl. št. 303 B 3 parc. št. 553 njiva, vl. št. 426 B 12a parc. št. 682 travnik, sedaj 3/4 njiva, 1/4 travnik, vl. št. 500 B 13a parc. št. 304 njiva, vl. št. 739 B 1 parc. št. 814/91 njiva, cenilna vrednost: 50.000 Din vrednost pritikline: 4.200 Din, k vl. št. 299 B 6 spada jo sledeče pritikline, 2 kravi, 1 gospodarski voz, plug s kolci in brana, najmanj ponud.: 36.468 D.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 24. avg. 1937.

149237 - 9

Dražbeni oklic.

Dne 11. oktobra 1937 ob 10 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 21 dražba nepremičnin zemljiška knjiga k. o. Polana, vl. št. 288 B 8 parc. št. 107 travnik preje njiva, vl. št. 868 B 2 parc. št. 367c, staybišče, dvorišče in vrt, njiva in travnik danes grunt s hišo št. 15 gospodarskim poslopjem in dvoriščem, cenilna vrednost: 2.200 Din, vrednost pritikline: najmanjši ponudek: 1.347 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 24. avg. 1937

Dražbeni oklic.

139137 - 7

Dne 18. oktobra 1937 ob 9 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 21 dražba nepremičnin, zemljiška knjiga k. o. Gančani, vl. št. 73 B 25 parc. št. 391 (14) njiva 10.25 kv. kl. vl. št. 83 B 2, 9, 10, parc. št. 374 (14) njiva 2076.20 kv. kl. št. 456 B 1, 4, 5, 9, parc. št. 154 (3/8) pašnik parc. št. 155 (3/8) stavb. prostor 414.30 kv. kl. skupaj. vl. št. 457 B 1, 4, 5, 10 parc. št. 157 (3/8) pašnik, parc. št. 158 (3/8) hiša, dvorišče vl. št. 470 B 1, 4, 5, 9 parc. št. 215 (3/8) njiva 280.50 kv. kl. parc. št. 444 (3/8) pašnik 1129.50 kv. kl. parc. št. 466 (3/8) travnik, 1989 kv. kl. cenilna vrednost: 62.500 Din, vrednost pritikline: 5.700 Din, najmanjši ponudek: 3800 Din, najmanjši ponudek: 41.669 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 24. avg. 1937.